Γιατί στην Αμερική λένε τους φοιτητές αντισημίτες

Οι υποστηρικτές του πολέμου του Ισραήλ έχουν χάσει τη μάχη για την ψυχή και τον νου των ανθρώπων, γι' αυτό και δημιουργούν μια σκιαμαχία σχετικά με τις φοιτητικές διαμαρτυρίες - θέλουν να μιλάμε για οτιδήποτε άλλο εκτός από τη γενοκτονία στη Γάζα.

Για να καταλάβετε την τρέχουσα ομοβροντία πηχυαίων τίτλων σε σχέση με τις διαμαρτυρίες στα Πανεπιστήμια ενάντια στον πόλεμο στη Γάζα, σκεφτείτε για λίγο τον απολογισμό σε νεκρούς στη μία και στην άλλη περίπτωση. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο έχουν δολοφονηθεί περισσότεροι από 34.000 Παλαιστίνιοι από τον ισραηλινό στρατό στη Γάζα -κι αυτό μάλιστα είναι έναν νούμερο που είναι περίπου βέβαιο ότι είναι κατά πολύ υποδεέστερο των πραγματικών απωλειών. Από την άλλη, στα αμερικάνικα Πανεπιστήμια αυτό το νούμερο είναι μηδέν.

Αυτή η γαλαξιακού μεγέθους απόσταση από την άποψη της «ζημίας» και της «ασφάλειας« εξηγεί περισσότερο από κάθε τι άλλο τον τρέχοντα πανικό γύρω από τις φοιτητικές διαμαρτυρίες για τον πόλεμο στη Γάζα -έναν πανικό που θα ήταν απλώς γελοίος αν δεν ήταν τόσο απειλητικός.

Η διοίκηση του Κολούμπια σύρθηκε στο Κογκρέσο και της ασκήθηκε πίεση να καταστείλει καθηγητές και φοιτητές για τις απόψεις τους. Ο Τζόναθαν Γκρίνμπλατ της ADL ζήτησε να κατέβει η εθνοφρουρά ενάντια στους διαμαρτυρόμενους στο Κολούμπια -και ήταν μόνο ένας από τους πολλούς που το ζήτησαν, καθώς το ίδιο έκαναν και πολλοί Γερουσιαστές— γνωρίζοντας πολύ καλά ότι την τελευταία φορά που έγινε αυτό, στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Κεντ το 1970, δολοφονήθηκαν τέσσερις φοιτητές. Οι υποστηρικτές του πολέμου του Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένης της ίδια της Κυβέρνησης του Ισραήλ, χαρακτηρίζουν ακατάληπτα τις διαμαρτυρίες ως «τρομοκρατία», «πογκρόμ», «ταραχές» και «συμμορίες» που επιδιώκουν να καταστρέψουν τη χώρα και οδηγούν τους Εβραίους να την εγκαταλείψουν -τη στιγμή που οι διαμαρτυρίες στη συντριπτική τους πλειονότητα αποτελούνται από φοιτητές που κάνουν καθιστική διαμαρτυρία και μιλάνε, ή καμιά φορά χορεύουν, συχνά έχοντας ανάμεσά τους πολυάριθμους Εβραίους φοιτητές.

Ένας ιδιαίτερα αφιονισμένος υποστηρικτής του πολέμου υποστήριξε στους *Times of Israel* ότι αυτό που συμβαίνει στα Πανεπιστήμια «είναι ένα 1938», εννοώντας με αυτό τη Νύχτα των Κρυστάλλων, όταν οι Ναζί ξεχύθηκαν στις εβραϊκές γειτονιές λυντσάροντας ανθρώπους και καταστρέφοντας σπίτια, τόπους λατρείας και επιχειρήσεις. Το αποτέλεσμα αυτής της στάσης ήταν ένα κύμα καταστολής στους πανεπιστημιακούς χώρους με τις πανεπιστημιακές αρχές να καλούν την τοπική

αστυνομία να συλλάβει και να οδηγήσει σε κράτηση τους φοιτητές και το προσωπικό -που πολλοί εξ αυτών είναι και οι ίδιοι Εβραίοι- του ίδιου τους του Πανεπιστημίου, με την κατηγορία ότι βρίσκονταν ενσώματα στους πανεπιστημιακούς χώρους του πανεπιστημίου τους, και να τους απαγορεύουν να επιστρέψουν ενσώματα φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να στήσουν οδοφράγματα της αστυνομίας.

Την ίδια στιγμή που οι διαμαρτυρόμενοι φοιτητές συλλαμβάνονταν και δυσφημούνταν για την προσπάθειά τους να σταματήσουν τη στρατιωτική επιχείρηση του Ισραήλ στη Γάζα, τι να συνέβαινε άραγε εκεί;

Στο νοσοκομείο Νάσερ στο Χαν Γιούνις, οι Παλαιστίνιοι εντόπισαν μια σειρά από μαζικούς τάφους όπου βρέθηκαν περισσότεροι από τριακόσιοι νεκροί Παλαιστίνιοι, ορισμένοι από τους οποίους με τα χέρια τους δεμένα. Ταυτόχρονα, ανοίχτηκε και δεύτερος μαζικός τάφος, στο νοσοκομείο Αλ Σίφα, από τον οποίο ανασύρθηκαν σχεδόν τετρακόσιοι σωροί. Την ίδια στιγμή, ο λιμός τον οποίο το Ισραήλ έχει οργανώσει σκόπιμα εξακολουθεί να εξαπλώνεται, καθώς τόσοι οι εργαζόμενοι του ΟΗΕ όσο και οι αξιωματούχοι της ΕΕ αναφέρουν ότι «δεν έχει αλλάξει κάτι ουσιαστικό» όσον αφορά την εισαγωγή ανθρωπιστικής βοήθειας, η οποία «παρεμποδίζεται» από το Ισραήλ.

Νωρίτερα αυτή την εβδομάδα, μια ισραηλινή αεροπορική επιδρομή σκότωσε είκοσι δύο ανθρώπους μιας διευρυμένης οικογένειας, στον ύπνο τους, δεκαοκτώ από τους οποίους ήταν παιδιά. Πριν από αυτό, ο βομβαρδισμός δύο σπιτιών σκότωσε εννέα ανθρώπους, έξι από τους οποίους ήταν παιδιά, ενώ ένας άνδρας έχασε ολόκληρη την οικογένειά του, τη γυναίκα, τα παιδιά και τα εγγόνια του, πάλι σε βομβαρδισμό οικίας. Και πριν από αυτό, πέντε παιδιά ήταν ανάμεσα στους έντεκα Παλαιστίνιους που σκοτώθηκαν σε έναν καταιγισμό επιθέσεων στη Ράφα, που θα ήταν υποτίθεται η «ασφαλής ζώνη» στην οποία οδηγήθηκαν 1.5 εκατομμύριο εκτοπισμένοι Παλαιστίνιοι.

Κάποια στιγμή, σκοτώθηκαν περισσότεροι από 54 Παλαιστίνιοι μέσα σε μια περίοδο 24 ωρών, την ίδια ακριβώς χρονική περίοδο κατά την οποία το Πανεπιστήμιο του Γιέιλ συνέλαβε 60 ανθρώπους στον χώρο του με την αιτιολογία ότι «η κατάσταση δεν ήταν πλέον ασφαλής». Την ημέρα που η Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κολούμπια ανακοίνωνε ότι «στο πανεπιστήμιο μας αντιμετωπίζουμε μια ηθική κρίση» και χαρακτήριζε τη συμπεριφορά των διαμαρτυρόμενων «απαράδεκτη», ο εκπρόσωπος τύπου της UNICEF ανακοίνωνε ότι τα δύο τρίτα των κατοικιών στη Γάζα έχουν υποστεί ζημιές ή και καταστραφεί ολοσχερώς από τον ισραηλινό στρατό.

Τη στιγμή που θιασώτες του πολέμου και πρόεδροι σχολών σημειώνουν την ανησυχία τους ως προς την απειλή που συνιστούν οι φοιτητές που κατασκηνώνουν σε πανεπιστημιακούς χώρους —ή ως προς τη φρίκη οι φοιτητές τους να μην μπορούν να ακούσουν τα τιτιβίσματα των πουλιών κατά τη διάρκεια της ακρόασης της σιωπής του 4′33″ του Τζον Κέιτζ— οι ειδικοί του ΟΗΕ προειδοποίησαν την προηγούμενη εβδομάδα ότι η Γάζα μπορεί να είναι το θύμα «σχολειοκτονίας», καθώς το 80 τα εκατό των σχολείων της περιοχής έχουν δεχθεί πλήγμα ή έχουν καταστραφεί. Αυτά τη στιγμή που πρόκειται να προχωρήσουν «πολύ σύντομα» τα «αποκαλυψιακά» όπως τα χαρακτηρίζει μια οργάνωση προσφύγων σχέδια του Ισραήλ να εισβάλει στη Ράφα —για την οποία ακόμη και το Υπ. Εξ. των

ΗΠΑ παραδέχεται ότι είναι αδύνατον να εκκενωθεί με ασφάλεια—και τη στιγμή που οι δυνάμεις του Ισραήλ εξακολουθούν να βομβαρδίζουν από ξηράς και αέρος τον χειμαζόμενο από την πείνα Βορρά.

Έχοντας στο μυαλό του αυτή τη μικρή δειγματοληψία του θανάτου και της καταστροφής που εκτυλίσσεται στη Γάζα, ο κάθε λογικός άνθρωπος μπορεί να αναρωτηθεί: Πώς στο διάολο γίνεται ο οποιοσδήποτε να ανησυχεί περισσότερο για μερικούς φοιτητές στα αμερικάνικα πανεπιστήμια οι οποίοι κάθονται σε αυτοσχέδιους καταυλισμούς λέγοντας ενίοτε και τίποτε το απρεπές ή και χαζούλικο;

Θέτοντας την ερώτηση δίνουμε και την απάντηση. Τους τελευταίους έξι μήνες, η απάντηση του Ισραήλ στις βάναυσες θηριωδίες της Χαμάς τον Οκτώβριο υπήρξε τόσο δυσανάλογη, τόσο οριζόντια και απάνθρωπη, που ο πόλεμος και οι υποστηρικτές του δεν έχασαν μόνο το όποιο ηθικό πλεονέκτημα μπορεί να διέθεταν αλλά την κοινή γνώμη των ΗΠΑ εν συνόλω.

Καθώς ο πόλεμος είναι τώρα πια πλατιά αντιδημοφιλής, και κάθε μέρα χάνει περισσότερο στις καρδιές των ανθρώπων, καθώς οι Αμερικανοί βλέπουν τη λίστα των ισραηλινών θηριωδιών να μακραίνει, οι υποστηριχτές του πολέμου έχουν αποφασίσει ότι η μοναδική τους σωτηρία βρίσκεται στο να κατασκευάσουν κάποιο θέμα αμφίσημο και να τραβήξουν την προσοχή των μέσων ενημέρωσης και των πολιτικών μακριά από αυτό που πλέον έχει γίνει πλατιά αποδεκτό ως γενοκτονία στη Γάζα, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα τους εαυτούς τους, τους υποστηρικτές αυτού του εγκλήματος, ως τα *πραγματικά θύματα*.

Για τον λόγο αυτό βλέπουμε τελευταία διάφορες απίθανες, συχνά ντροπιαστικές, προσπάθειες υποστηριχτών του πολέμου να κατασκευάσουν τη θυματοποίησή τους στα χέρια μη βίαιων διαδηλωτών. Ο καθηγητής του Κολούμπια Σέι Νταβιντάι —ο οποίος δέχθηκε κριτική από ολόκληρο το πολιτικό φάσμα για τον συναγερμό που θεώρησε σκόπιμο να σημάνει επειδή είδε μια μουσουλμανική προσευχή— προσπάθησε ανεπιτυχώς να προκαλέσει μια αντιπαράθεση με τους διαδηλωτές εκείνους για τους οποίους έλεγε νωρίτερα ότι είναι Ναζί που τον έκαναν να φοβάται για τη ζωή του. Μια γυναίκα βιντεοσκόπησε την εαυτή της να περπατά στη μέση μιας αυτοσχέδιας κατασκήνωσης δηλώνοντας ότι είναι Εβραία και φωνάζοντας «Παρενοχλήστε με», χωρίς να της δώσει κανείς την παραμικρή σημασία. Μια άλλη υποστήριξε ότι «μαχαιρώθηκε στο μάτι», μέχρι που σε ένα βίντεο φάνηκε τι είχε συμβεί πραγματικά: ένας διαδηλωτής που κουνούσε μια Παλαιστινιακή σημαία τη βρήκε κατά λάθος στο μάτι με την άκρη από το σημαιάκι καθώς εκείνη περνούσε.

Και δούλεψε αυτό. Η ιστορία για το «Μαχαίρωμα στο μάτι» διαδόθηκε χωρίς επιβεβαίωση σε όλα τα μήκη και τα πλάτη. Μέσα ενημέρωσης όπως οι *New York Times* και το CNN έκαναν τους διαμαρτυρόμενους στα πανεπιστήμια πρώτη είδηση, θάβοντας ταυτόχρονα συγκριτικά τις θηριωδίες του Ισραήλ στις οποίες αναφερθήκαμε νωρίτερα. Η πολιτική πίεση να τεθούν περιοριστικοί όροι για τη βοήθεια των ΗΠΑ προς το Ισραήλ εξανεμίστηκε, καθώς οι πολιτικοί της χώρας καλούσαν αντιθέτως στη λήψη ανησυχητικών μέτρων, όπως να σταλεί η εθνοφρουρά να καταστείλει τους φοιτητές (στέλνοντας ταυτόχρονα ακόμη περισσότερη στρατιωτική βοήθεια στο Ισραήλ για να

προχωρήσει σε ακόμη περισσότερες θηριωδίες).

Όπως συμβαίνει συχνά όταν οι αρχές αντιδρούν βίαια στις διαμαρτυρίες, οι συλλήψεις φοιτών που έγιναν στο Κολούμπια και αλλού έχουν ήδη αντίστροφο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, καθώς προκαλούν αρνητική δημοσιότητα και λειτουργούν ως έμπνευση για παρόμοιες, μεγαλύτερες και πιο αποφασισμένες διαμαρτυρίες, οι οποίες ξεπηδούν σε αλληλεγγύη προς τους συλληφθέντες αλλά και από οργή για την κρατική καταστολή. Καθώς όμως οι αντιπαραθέσεις γύρω από τα πανεπιστήμια γίνονται όλο και περισσότερο πρώτη είδηση, ας μην ξεχνάμε ποιο είναι το θέμα πραγματικά: να μας κάνουν να μιλήσουμε για κάτι, για οτιδήποτε άλλο, πέρα από μαζική σφαγή που συνεχίζεται στη Γάζα και την οποία η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα μπορούσε να σταματήσει οποιαδήποτε στιγμή.

Πηγή: jacobin.com 24/4

Μετάφραση: Σωτήρης Σιαμανδούρας